

ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΠΑΪΣΙΟΥ

τοῦ Ἀγιορείτου (1924-1994)

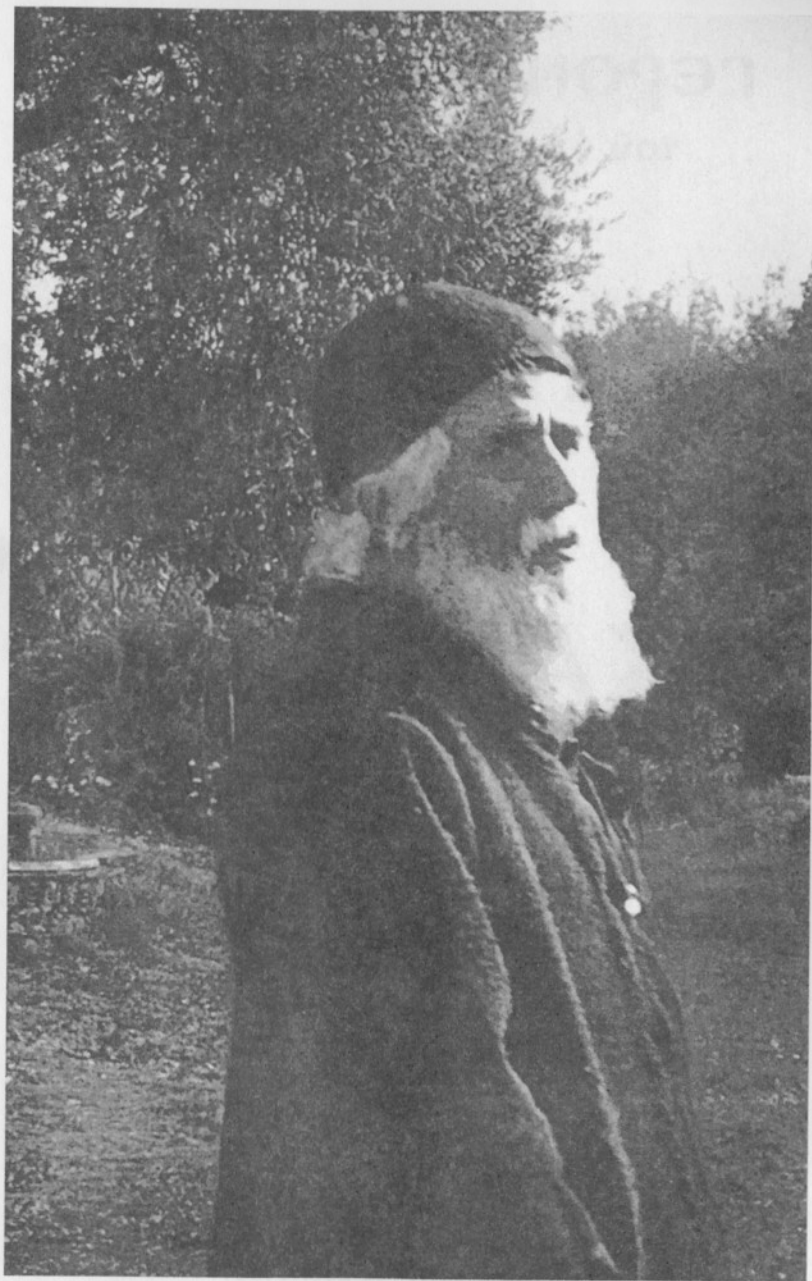
ΣΗΜΕΙΑ
ΤΩΝ
ΚΑΙΡΩΝ

«... Ἐξῆλθεν νικῶν καὶ ἵνα νικήσῃ»

Ἀποκάλυψη 6, 2

Τό κείμενο πού ἀκολουθεῖ εἶναι χειρόγραφο
τοῦ Γέροντος Παΐσιου.

Ο ΓΕΡΟΝΤΑΣ ΠΑΪΣΙΟΣ

Κ	Χ
Μ	Κ

" Σημεία τῶν καιρῶν...

Μετὰ αὐτὸν τὴν μῦθον τὴν δαιμονιῆ,

Θά ἐλθῆ ἢ γιαυάδα ἢ θεΐα ἢ.

Πίσω αὐτὸν τὸ κομμιὸ ἀνέμομα τῆς ση-
μεριῆς "ἐλευθερίας," τῆς ἔκλεψης ἐμβαλεμῶν ἐπὶ τὴν
ἐπιχρησία τοῦ Χριστοῦ, ἐπὶ τῶν μεγαλυτέρων, γο-
νίς καὶ διδασκάλους, αὐτοῦ ἔχον φόβον Θεοῦ,
κρύβεσθαι ἢ ἀνευματικὴν ἐπιλαβία, τὸ ἄγχος,
καὶ ἢ ἀναρχία, αὐτοῦ ὁδηγοῦν τὸν κόσμον ἐπὶ
ἀδιέξοδο, ἐπὶ τὴν ψυχικὴ καὶ σωματικὴ καταστροφή.

Πίσω λοιπὸν καὶ αὐτὸ τὸ τέλει οὐδέτημα
"κάρτας ἐξυσηρηστέως," ἀεφαιρίας νομοποιήσας,
κρύβεσθαι ἢ θαυμάσια διευταγορία, ἢ ἐπιλαβία
τοῦ ἀντιχριστοῦ. "Ῥωμ. Ἰωάννου κεφ γ' 16
" ἵνα δώσουσιν αὐτοῖς χάραγμα ἐπὶ τῆς χειρὸς
αὐτῶν τῆς δεξιᾶς ἢ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν,
καὶ ἵνα μὴ τις δύνηται ἀγοράσαι ἢ πω-
" λῆσαι εἰ μὴ ὁ ἔχῃ τὸ χάραγμα, τὸ
" ὄνομα τοῦ θηρίου ἢ τὸν ἀριθμὸν τοῦ
" ὀνόματος αὐτοῦ. Ὁ δὲ ἢ σοφία ἐστίν· ὁ
" ἔχων νοῦν ψηφισάτω τὸν ἀριθμὸν τοῦ θηρίου.
" ἀριθμὸς γὰρ ἀνθρώπου ἐστὶ καὶ ὁ ἀριθμὸς
" αὐτοῦ χξδ' = 666.

Ο Ἅγιος Ἀνδρέας ὁ Καυκαρείας γράφει
τὰ ἔξεις. " Περὶ τοῦ μισοῦ ὀνόματος τοῦ

" άνηχρίστου. Και τήν μέν άκυρίθειαν τής
 " ψήφου, ως και τά λοιπά τά ωρεί αυτού
 " γε γραμμένα, ο χρόνος άσυναχύψει και
 " ή θείρα τός νήφουςιν. . . . . άλλ' ούκ
 " εύδούπησε ή θεία χάρις εν θεία βίβλω
 " τό του διμεώνος όνομα γραφήναι, ως
 " εν γυμνασίας δε λόγω ωσπά εστί εν εύρειν. . . .
 " Αγίου Ανδρίου Καισαρείας, εξήγησις εις τήν
 " Ιωάννου Αθου. βελ 341-42, κεφ ΛΗ. -

Τό παράξενο όμως, και θαυμάσιον άνευκατανοήτοι
 " άνθρωποι εντός σου δύνουν διέξ των έρημη-
 " γείες, φοβάνται και αυτοί τόν κοσμικό φό-
 " βο του φακέλλήματος, ενώ έφρεσε να άνη-
 " βυχούν άνευκατανοήτως, και να βοηθήσουν
 " τους Χριστιανούς με τήν καλή άνηβυχία,
 " και να τους τονώνουν εν τήν πίστι, να
 " νιώθουν θείη άπαρηγορία.

Απορώ! δέν τους προβληματίζου όσα
 " αυτά τα γεγονότα; γιατί δέν βασίζου έστω
 " ένα έρωσιματικό για τής έρημηγείες τόν
 " μυαλού τους; Κι' άν έπιβοηθοούν τόν
 " άνηχρίστο για τό βραχίωμα, τώ πα-
 " ραδύρουν και άλλες ψυχές εν τήν άδωμία;
 " Αυτό ενόη. " . . . τό άσθεσαν, ει δυνατών,
 " και τους εμμελούς. . . . . μαρμ. λγ' . . .

Θά πλανηθούν, αυτοί σου τά έρμηνεύουν
 " με τό μυαλό.

Κι' ενώ τά σημεία γάινωνται ζευάθα-
 " ρα. " τό θηριο" ετις Βρυξέλλες με τό 666
 " έχει σχεδόν ρομφίζε όσα τά κάρτη, τό
 " κομωδιούσερ. " Η κάρτα, ή τανζότση, ή εί-
 " σαγωγή του βραχίματος, ή φανερώνουν;
 " Δυστυχώς τό ράδιο μόνο παραμοιοιουδού-
 " με τή καιρό θα έχουμε.

Τί θα μάς πη ό Χριστός; " Ύδοιριζαί,
 " τό μέν αρόωθον του ούρανού γινώσκετε
 " διακρίνειν, τά δε σημεία των καιρών ου
 " δύναστε γινώσαι; " ματθ. κεφ 65.

Μετά λοιπόν από τήν κάρτα, και τήν ταν-
 " ζότση, " τό φακέλλήμα, για να αποχω-
 " ρίσουν θοηρά τό βραχίωμα, θα λένε
 " συνεχώς εν τήν ζητούραση, ότι ωπρε να
 " ποιος τήν κάρτα του δένα, και του ση-
 " μωσε τά χρηματα από τήν τράπεζα.

Από τήν άλλη μεριά, θα διακρίνεται
 " τό ζήσιο σύστημα, τό βραχίωμα εν
 " χέρι, ή ενώ μετωδο με άπίνες λείψερ,
 " σου δέν θα διακρίνεται εξωτερικά, με
 " τό 666 τό όνομα του άνηχρίστου.

Δυστυχώς, και θα ή " όρισμένοι γνωστοί,"
 " θα φακελιώνουν τά άνευκατανοήτως
 " ζήνα εάν τά κωρά, δένθεν για να ήτν
 " γενοχωρούνται. " δέν ωράφα αυτό, δέν

Είναι ψέδορα, ἀρχαῖ ἐσωτερικά νὰ διδω-
 εσε!... Κι ἐνῶ βλέπουμε τὸν ἄδω. Τέτοιο
 ποῦ ἐσωτερικά ἀρνήθηκε τὸν Χριστό,
 καὶ ἦτο ἀρνήσις, αὐτοὶ ἀρνούνται τὸ
 ἅγιο βραχίωμα τοῦ Χριστοῦ ποῦ τοὺς
 δόθηκε ἐν τῷ ἅγιου Βάπτισμα. "Σφραγίς
 δωρεᾶς Πνεύματος ἁγίου" μέ τὸ νὰ διχον-
 ζαι τὴν βραχίδα τοῦ ἀντιχριστοῦ, λέγε
 καὶ ὅτι ἔχουν μέσα τοὺς τὸν Χριστό!!

Τέτοια δυσωχῶς λογικῆ, ἔχουν καὶ ὀρι-
 μένοι "γλωσσιστοί" ἐνὰ χρόνια τῶν ἁγίων
 μαρτύρων, ποῦ ἀποβαθύναν νὰ μετὰ-
 βρέψουν τοὺς ὑποψηφίους μάρτυρας, ὅπως
 ἀναφέρει ὁ Μέγας Βασιλεὺς τῶν λόγων τοῦ
 ἐνὸν μάρτυρα Γόρδιο "..... ὅμοιο παρα-
 λογισμοὺς ποῦ ἀποβαθύναν νὰ δείξουν τὸν
 "Μάρτυρα νὰ ἀρνηθῆ μόνο μέ τὰ λόγια,
 " καὶ νὰ κρατήσῃ τὴν πίστη μέ τὴν ψυχή,
 " τὴν ἐσωτερικὴ διάθεση, γιὰ τὸ Θεὸς δὲν
 " δίνει ἀποδοχὴν ἐπὶ τὴν γῆν ἀλλὰ ἐπὶ τὴν
 " διάθεσιν. "Ὁ Μάρτυς ὅμως Γόρδιος ἦταν
 " ἀκατακτά καὶ ἀδελφικὸς. "οὐκ ἀνέχεσθαι
 " τὴν γῆν καὶ κτερεῖα παρὰ Χριστοῦ ρθεγ-
 " γασθῆαι τὴν ματὰ τοῦ Κτίσαντος.....
 " τὴν ἀγαθὰ Θεὸς οὐ μνηστρίφεται
 " ἐν τῷ ἐξομολογῆσθαι τὸν ἡμετέρον κτίστη,
 " ἐν τῶν λόγων δικαιοῦ, καὶ ἐν τῶν λόγων παραδικαίῃ".

Ἐπίσης ἐπὶ Δευτέρου, μετὰ διαζαχὰ φησὶν νὰ
 ὁμοιοποιήσουν τὴν θρησκεία τῶν εἰδωλολάτρων,
 καὶ ὅσοι Χριστιανοὶ δῆλωναν, καὶ θυσιάσαν
 ἐνὰ εἶδωλα, ἔδωκαν ἀποδοχὴν, καὶ
 γλύωναν τὸ μαρτύριο. "Ὁχι μόνον αὐτοὶ
 ἦσαν ἀρνήσις τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ καὶ εἴκοι
 ὅσοι ἔδωκαν χρήματα ἐπὶ εἰδωλολάτρων
 ἐπὶ τὴν ἐπιτροπὴν, καὶ ἔδωκαν τὸ ἀποδοχὴν-
 νικῶ, χωρὶς νὰ ἀρνηθῶν, οἱ ὀνομαζόμενοι
 " λιβελλοφόροι " καὶ αὐτοὺς ἡ ἐπισημί-
 αμας τοὺς θεώρησε ἀποδοχῶν-θεωρητῶν.
 Κι ἐνῶ λοιπὸν ἔχουμε τὸσα πολλαῖα πα-
 ραδείγματα, ὅπως καὶ τοῦ γενομένου θαύ-
 ματος τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, ποῦ ἐσφαγῆ-
 ναι κατὰ χρόνον, τὸ Σάββατον τῆς ἁ' ἐβ-
 δομάδος τῶν ἡμερῶν. "Ποιμαντὸς ὁ πα-
 " ραβάτης, γινώσκων ὅτι οἱ Χριστιανοὶ ματαί-
 " ρονταί μαλλον διὰ νηστίας τὴν ἀσπίδα
 " ἐβδομάδα τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς, ἢ τὴν
 " καὶ ἡμεῖς διὰ τοῦτο ματαράν ἐβδομά-
 " δα καλοῦμεν, ἡ βουλήθη ἵνα τὸς μα-
 " τὰ μόνον αὐτοῦ. διὸ καὶ ἀποδοχῶν-
 " ζε κρυφίως ἵνα τεθῶν ἐν τὴν ἀγο-
 " ράν ματ' ἐμῶν, τὰς ἡμέρας βρώματα με-
 " τὰ μῆνα ἐν τῶν αἱμάτων τῶν εἰδωλικῶν
 " θυσιῶν. Ἀλλὰ γένοιθαι θεία ἔσφαξις κατὰ
 " ἡμῶν ὁ μάρτυς Θεόδωρος ἐν τῶν τὸς
 " ἀρχιεπισκοπῶν Κωνσταντινουπόλεως εὐδοξίον

" και φανέρωσας τὸ ἔργον αὐτῆς ἡλικίας
 " αὐτῶν ἕνα συγκαίσιον τοῦ διαβόλου ἐκείνου
 " τὸ ἔργον τῆς δουλείας καὶ ἐμμοδίστη
 " αὐτοῖς τῶν βρωμάτων ἐκείνων τῆς χηρῆς,
 " τὴν Ἑλενην τῆς ἀγαθῆς τῆς ἀνα-
 " ἠτηρῆς ἐν τοῦ ἀροχείρου διὰ κοιλύων
 " ..... Τοιοῦτο γότος ὁ μὲν ἐκείνου
 " τοῦ παραβάτου ἐμαγαλιώθη· ὁ δὲ εὐεβής
 " λαός, διαφυλαχθεὶς ἀμόνητος ..... —
 " Ὁ ροιόγιον τὸ μέγα βελ. 446... —
 Τὸ νὰ ἀπέχουμαι ἀπὸ τὰ ἐδωλόδουζα,
 εἶναι κατὸν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων. Πράξ
 Ἀποσ. κεφ. 15' ..... " Συνηχθησαν δὲ οἱ
 " ἁπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι ..... " ἀπέ-
 " χεσθαι ἐδωλόδουζα, καὶ αἵματος καὶ ἀνι-
 " κτου καὶ πορνείας ..... —
 Παρ' ὅσα λοιπὸν αὐτὰ τοῦ ἀνέφερα, ἀ-
 κούει κανεὶς ἕνα γορὸ δυστυχῶς ἀνοπίετο
 τοῦ μυαλοῦ, ἀπὸ ὀρισμένους ἐτημερινοῦς
 " Γνωστῆς", ὁ ἕνας νὰ λέει· " ἐγὼ
 θὰ δεχθῶ τὴν ζωτικότητα μὲ τὸ 666,
 θὰ βάλω καὶ ἕνα Σαυρὸ, καὶ ὁ ἄλλος νὰ
 λέει· " ἐγὼ θὰ δεχθῶ τὸ σφράγιμα τοῦ κε-
 φαλι μὲ τὸ 666 καὶ θὰ κἀνω καὶ ἕνα Σαυ-
 ρὸ ἐπὶ τὸ κεφάλι... " καὶ ἕνα γορὸ ὁμοίως ἀ-
 νοπίετες, τοῦ νομίζουσι ὅτι θὰ ἀγιασθῶν μὲ
 αὐτὸν τὸν γότος, ἐνῶ αὐτὰ εἶναι ἄγιαντες.
 Μόνον αὐτὰ τοῦ δεχόνται ἀγιασμὸ, αὐτὰ
 μόνον ἀγιάζονται. Ὅπως· τὸ γότος,

δέχετε ἀγιασμὸ, καὶ γίνεσθε ἁγιασμοί.
 τὰ οὐρα δὲν δεχόνται ἀγιασμὸ.
 Ἡ θέρα, μὲ θαῦμα γίνεσθε ψυαί.
 Ἡ ἀκαθαρσία, δὲν δεχέσθαι ἀγιασμὸ.
 Ἐδομένως, ὁ διάβολος, ὁ ἀνιχρίστος,
 ὅταν εἶναι ἐπὶ τὴν ζωτικότητα, ἢ ἐπὶ
 χέρι, ἢ ἐπὶ τὸ κεφάλι, μὲ τὸ ἐμ-
 μοδίστου, δὲν ἀγιάζονται, μὲ τὸ νὰ
 βάλουμε καὶ ἕνα Σαυρὸ.
 ἔχουμε τὴν δύναμιν τοῦ πηλίου
 Σαυροῦ τοῦ ἁγίου Συμβόλου, τὴν
 θεία χάριν τοῦ Χριστοῦ, μόνον ὅταν
 ἀρνούμεθα τὸ ἅγιο σφράγιμα
 τοῦ βασιλείου, τοῦ ἀκαθάρτου μεθα
 τὸν βασιλῆα, καὶ συνταβώμεθα
 ἐπὶ τὸν Χριστό, καὶ δεχόμεθα τὸ
 ἅγιο σφράγιμα " σφραγίς δωρεῆς
 πνεύματος ἁγίου". —
 Ὁ Χριστὸς νὰ μᾶς δίνη
 καὶ τὴν φώτιση. Ἀμήν. —
 ἅγιον ὄρος Κουκουμουδιανὸ Κελλί
 " Παναγούδα " Σαββάτο Ἀ' Ἰη-
 βρουαίου 1987.
 Μὲ τοῦ ἰδίου καὶ ἀγάθη Χριστοῦ,
 Μοναχὸς Παΐσιος

ΠΕΡΙ ΤΑΥΤΟΤΗΤΩΝ

Τό πάρα κάτω κείμενο είναι από απομαγνητοφωνημένη συνομιλία του Γέροντος Παΐσιου, πού έγινε τό έτος 1992 στό κελλί του «Παναγούδα», στό "Άγιον Όρος. Υπεύθυνος γιά τήν απομαγνητοφώνηση ήταν ό ιερομόναχος Ίσαάκ (πού έγραψε καί τόν βίο του Γέροντα) καί ή συνοδεία του.

ΓΕΡΟΝΤΑΣ: Άρνεϊται τώρα. **Μέ τό σφράγισμα άρνεϊται κανείς.** Άκόμη καί ταυτότητα. "Όταν, άς υποθέσουμε, άν δέν μου ζητούσαν υπογραφή, θέλω νά πώ, καί μουδιναν ένα χαρτί, σουλεγαν, ατή είναι ή ταυτότητά σου, λοιπόν, τέλος πάντων, δέν θά πείραζε. Άλλά, όταν, νά ποῦμε, **έχουν τό σύμβολο του διαβόλου, είναι λέγεται ταυτότητά μου, υπογράφω, κι αυτό δέν είναι μικρό πράγμα. Δηλαδή, άρα τό αποδέχομαι αυτό τό πράγμα.**

Τότε, δηλ. τί λέει ό Ευαγγελιστής Ίωάννης, οί άγιοι πατέρες, τί λένε; Διάβασες εκεί πέρα καθόλου; Καί μάλιστα, λέει εκεί πέρα, όσοι, άς υποθέσουμε, δέν θά σφραγισθοῦν, δέν θά μπορέσουν... θά τούς κυνηγάν, δέν θά μποροῦν νά τούς βρίσκουνε. Ξεκάθαρα πράγματα, **Είναι άρνηση δηλαδή.** (Η ταυτότητα καί τό σφράγισμα).

Τίς άπόψεις του αυτές ό Γέροντας Παΐσιος τίς εκήρυττε συχνά καί παρέμεινε σταθερός καί άκλόνητος μέχρι τήν κοίμησή του τό 1994. Ήπειδή προέβλεψε ότι μερικοί μετά τόν θάνατό του, θά προσπαθοῦσαν νά θολώσουν τά νερά καί νά αλλοιώσουν τίς άπόψεις του, επέμενε τό κείμενο «Σημεῖα τῶν καιρῶν» νά κυκλοφορήσει μέ τόν γραφικό του χαρακτήρα καί τά όρθογραφικά λάθη του, όπως ακριβώς τό έγραψε. Δυστυχώς μετά τόν θάνατό του, οί φόβοι του βγήκαν αληθινοί. Κάποιοι όντως προσπαθοῦν νά αλλοιώσουν τίς θέσεις του Γέροντα

Ό Γέροντας Παΐσιος εἶπε:

● Οικουμενισμός, κοινή άγορά, ένα κράτος μεγάλο, μία θρησκεία στά μέτρα τους. Αύτά είναι σχέδια διαβόλων. Οί Σιωνιστές έτοιμάζουν κάποιον γιά Μεσσία. Γι' αυτούς ό Μεσσίας είναι Βασιλιάς, δηλαδή θά κυβερνήσει έδῶ στή γή.

● Πιστεύουν, Γέροντα, οί Σιωνιστές τά περί Άντιχρίστου;

Αυτοί θέλουν νά κυβερνήσουν όλο τόν κόσμο. Χρησιμοποιούν γιά νά πετύχουν τό σκοπό τους τήν μαγεία καί τόν σατανισμό, τή σατανολατρεία τήν βλέπουν σαν μία δύναμη, πού θά τούς βοηθήσει στά σχέδια τους. Πάνε δηλαδή νά κυβερνήσουν τόν κόσμο μέ σατανική δύναμη. Τόν Θεό δέν τόν βάζουν στό λογαριασμό τους. Θά εύλογηθοῦν όμως έτσι άπ' τόν Θεό; Μέσα άπ' αυτά ό Θεός θά βγάλει πολλά καλά. Οί άλλες σατανικές θεωρίες κράτησαν τουλάχιστον εβδομήντα χρόνια· **αυτοί ούτε έπτά χρόνια δέ θά κρατήσουν.**

● Τώρα πάμε γιά τό Χριστό ή γιά τόν διάβολο. Είναι καθάρό μέτωπο. Τώρα γίνεσαι ήρωας, γιατί δέ χαιρετάς τόν διάβολο, πάντως, θά δοῦμε φοβερά γεγονότα, θά δοθοῦν πνευματικές μάχες. Οί Άγιοι θά άγιασθοῦν περισσότερο καί οί ρυπαροί θά γίνουν ρυπαρώτεροι.

● Νά τό πάρουμε στά σοβαρά, νά ζήσουμε πνευματικά. Οί περιστάσεις μās αναγκάζουν καί θά μās αναγκάσουν νά δουλέψουμε πνευματικά. Καλό όμως είναι νά τό κάνουμε χαρούμενα καί προαιρετικά καί όχι άπό θλίψεις, αναγκαστικά... Μιά μόρα είναι, ό άγώνας έχει άξία, γιατί τώρα δέν έχουμε έχθρό τόν Άλη πασά ή τόν Χίτλερ ή τόν Μουσολίνι αλλά τόν διάβολο. Γι' αυτό θά έχουμε καί **οὐράνιο μισθό**»